UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

14 päivänä kesäkuuta 2012 *

Ympäristö — Asetus (EY) N:o 1367/2006 — Torjunta-ainejäämien enimmäismäärät — Sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö — Kieltäytyminen — Yksittäistapausta koskeva toimenpide — Pätevyys — Århusin yleissopimus

Asiassa T-338/08,

Stichting Natuur en Milieu, kotipaikka Utrecht (Alankomaat), ja

Pesticide Action Network Europe, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta),

edustajinaan asianajajat B. Kloostra ja A. van den Biesen,

kantajina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi B. Burggraaf ja S. Schønberg, sittemmin Burggraaf ja P. Oliver,

vastaajana,

jota tukevat

Puolan tasavalta, asiamiehenään aluksi M. Dowgielewicz, sittemmin M. Szpunar,

ja

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään K. Michoel ja B. Driessen,

väliintulijoina,

jossa vaaditaan kumoamaan 1.7.2008 tehdyt komission päätökset, joilla se jätti tutkimatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005 muuttamisesta sen liitteen I kattamien tuotteiden jäämien enimmäismääriä koskevien liitteiden II, III ja IV vahvistamiseksi 29.1.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 149/2008 (EUVL L 58, p. 1) uudelleentarkastelua koskevat kantajien pyynnöt,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Dittrich sekä tuomarit I. Wiszniewska-Białecka (esittelevä tuomari) ja M. Prek,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

kirjaaja: hallintovirkamies N. Rosner,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 13.9.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Kantajina ovat Stichting Natuur en Milieu -niminen, Alankomaiden oikeuden mukaan vuonna 1978 perustettu säätiö, jonka kotipaikka on Utrecht (Alankomaat) ja jonka päämääränä on ympäristönsuojelu, ja Pesticide Action Network Europe -niminen, Alankomaiden oikeuden mukaan vuonna 2003 perustettu säätiö, jonka kotipaikka on Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta) ja joka vastustaa kemiallisten torjunta-aineiden käyttöä.

2 Euroopan yhteisöjen komissio antoi 29.1.2008 asetuksen (EY) N:o 149/2008 (EUVL L 58, s. 1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005 muuttamisesta sen liitteen I kattamien tuotteiden jäämien enimmäismääriä koskevien liitteiden II, III ja IV vahvistamiseksi. Tähän asetukseen lisättiin liitteet, joissa vahvistetaan jäämien enimmäismäärät torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta 23.2.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005 (EUVL L 70, s. 1) liitteen I kattamien tuotteiden osalta.

3 Kantajat pyysivät 7. ja 10.4.2008 päivätyillä kirjeillä komissiolta asetuksen N:o 149/2008 sisäistä uudelleentarkastelua tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006 (EUVL L 264, s. 13) 10 artiklan 1 kohdan perusteella.

4 Komissio hylkäsi 1.7.2008 tekemillään kahdella päätöksellä (jäljempänä riidanalaiset päätökset) kantajien esittämät sisäistä uudelleentarkastelua koskevat pyynnöt. Komissio totesi riidanalaisissa päätöksissä seuraavaa:

”Sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntönne on esitetty – – asetuksen N:o 1367/2006 – – IV osaston nojalla. Tässä asetuksessa – – säädetään, että sisäistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön osalta on noudatettava tiettyjä edellytyksiä, jotka liittyvät muun muassa hallintotoimen luonteeseen; sen on vastattava saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohtaan sisältyvää määritelmää. Tässä säännöksessä hallintotoimen käsite rajoitetaan koskemaan ’mitä tahansa yhteisön toimielimen tai elimen ympäristölainsäädännön nojalla toteuttamaa yksittäistä toimenpidettä, jolla on oikeudellisesti sitovia ja ulkoisia vaikutuksia’. Toteatte kirjeessänne, että asetus N:o 149/2008 on hallintotoimi, joka voi olla sisäisen uudelleentarkastelun kohteena.

Komissio ei voi hyväksyä tätä tulkintaa.

Asetus N:o 149/2008 perustuu asetuksen N:o 396/2005 5 artiklan 1 kohtaan, 21 artiklan 1 kohtaan ja 22 artiklan 1 kohtaan ja siinä vahvistetaan kaikkiin elintarvikealan toimijoihin koko Euroopan unionissa sovellettavat torjunta-ainejäämien enimmäismäärät. Tästä syystä asetuksen N:o 149/2008 ei voida katsoa olevan yksittäistapausta koskeva toimenpide eikä myöskään päätösten joukko, niin kuin väitätte kirjeessänne. Komissio katsoo näin ollen, että asetuksen N:o 149/2008 sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntönne on jätettävä tutkimatta.

Jos olette erimielinen tästä vastauksesta, voitte saattaa asian Euroopan oikeusasiamiehen tai unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, mikäli kantelunne tai kanteenne täyttää EY 195 artiklassa tai EY 230 artiklassa määrätyt edellytykset.”

Oikeudenkäyntimenettely ja osapuolten vaatimukset

5 Kantajat nostivat nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 11.8.2008 jättämällään kannekirjelmällä. Kantajat toimittivat 29.8.2008 sitä täydentävän kirjelmän.

6 Puolan tasavalta toimitti 7.1.2009 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon hakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 19.2.2009 antamallaan määräyksellä. Puolan tasavalta toimitti väliintulokirjelmänsä 3.4.2009. Kantajat toimittivat huomautuksensa tästä kirjelmästä 21.8.2009.

7 Euroopan unionin neuvosto esitti 23.2.2009 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 21.4.2009 antamallaan määräyksellä ja antoi unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 116 artiklan 6 kohdan mukaisesti neuvostolle oikeuden esittää huomautuksensa suullisessa käsittelyssä.

8 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari siirrettiin seitsemänteen jaostoon, jolle kyseinen asia tämän vuoksi osoitettiin.

9 Unionin yleinen tuomioistuin (seitsemäs jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.

10 Osapuolten lausumat sekä vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen suullisiin kysymyksiin kuultiin 13.9.2011 pidetyssä istunnossa.

11 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaiset päätökset

— määrää, että komission on ratkaistava sisäistä uudelleentarkastelua koskevat pyynnöt

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, että kannekirjelmää täydentävä kirjelmä on jätettävä tutkimatta

— hylkää kanteen perusteettomana

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13 Puolan tasavalta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin hylkää kanteen.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

Kantajien toisen vaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

14 Kantajat vaativat toisessa vaatimuksessaan unionin yleistä tuomioistuinta määräämään, että komission on ratkaistava sisäistä uudelleentarkastelua koskevat pyynnöt. Laillisuusvalvonnan yhteydessä unionin tuomioistuimilla ei kuitenkaan ole toimivaltaa antaa määräyksiä, vaikka ne liittyisivät sen tuomioiden täytäntöönpanotapoihin (yhdistetyt asiat C-199/94 P ja C-200/94 P, Pevasa ja Inpesca v. komissio,

määräys 26.10.1995, Kok., s. I-3709, 24 kohta; asia C-5/93 P, DSM v. komissio, tuomio 8.7.1999, Kok., s. I-4695, 36 kohta). Kyseisen toimielimen tehtävänä on toteuttaa SEUT 266 artiklan nojalla kumoamiskanteen johdosta annetun tuomion täytäntöönpanotoimenpiteet (asia T-67/94, Ladbroke Racing v. komissio, tuomio 27.1.1998, Kok., s. II-1, 200 kohta ja yhdistetyt asiat T-225/07 ja T-364/07, Thomson Sales Europe v. komissio, tuomio 29.9.2009, Kok., s. II-176*, 221 kohta).

15 Tämä vaatimus on näin ollen jätettävä tutkimatta.

Kannekirjelmää täydentävän kirjelmän tutkittavaksi ottaminen

16 Komissio väittää, että kantajien 29.8.2008 jättämä kannekirjelmää täydentävä kirjelmä on jätettävä tutkimatta.

17 EY 230 artiklan viidennen kohdan mukaan tässä artiklassa määrätyt kanteet on pantava vireille kahden kuukauden kuluessa säädöksen julkaisemisesta tai siitä, kun se on annettu kantajalle tiedoksi, taikka jollei säädöstä ole julkaistu tai annettu tiedoksi, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kantaja on saanut siitä tiedon. Työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdan mukaisesti tätä määräaikaa pidennetään pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä.

18 Käsiteltävässä asiassa on kiistatonta, että unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 29.8.2008 jätetty kannekirjelmää täydentävä kirjelmä on toimitettu ennen kuin kanteen nostamiselle varattu määräaika päättyi 4.9.2008. Se on näin ollen otettava tutkittavaksi.

19 Komission väitteillä ei aseteta kyseenalaiseksi tätä päätelmää.

20 Väitteestä, jonka mukaan Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännössä tai työjärjestyksessä ei mainita mahdollisuutta toimittaa kannekirjelmää täydentävä kirjelmä kanteen jättämisen jälkeen, on muistutettava, että oikeuskäytännöstä käy ilmi, että koska Euroopan yhteisö on oikeusyhteisö, jossa valvotaan sitä, että sen toimielinten toteuttamat toimet ovat yhteensopivia perussopimuksen määräysten kanssa, unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi saatettuihin kanteisiin sovellettavia menettelysääntöjä on tulkittava niin pitkälle kuin mahdollista siten, että näitä sääntöjä sovelletaan tavalla, joka myötävaikuttaa sen tavoitteen täytäntöönpanoon, joka koskee tehokkaan oikeussuojan takaamista yksityisille yhteisöjen oikeuden perusteella kuuluvien oikeuksien osalta (asia C-521/06 P, Athinaïki Techniki v. komissio, tuomio 17.7.2008, Kok., s. I-5829, 45 kohta ja asia T-437/05, Brink's Security Luxembourg v. komissio, tuomio 9.9.2009, Kok., s. II-3233, 75 kohta).

21 Näin ollen pelkästään sitä seikkaa, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännössä tai työjärjestyksessä ei mainita nimenomaisesti mahdollisuutta toimittaa kannekirjelmää täydentävä kirjelmä kannekirjelmän jättämisen jälkeen, ei voida tulkita siten, että tällainen mahdollisuus olisi poissuljettu silloin, kun kannekirjelmää täydentävä kirjelmä on jätetty ennen kanteen nostamiselle varatun määräajan päättymistä.

22 Komission väitteestä, joka koskee työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohtaa, jonka mukaan asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, on korostettava, että oikeuskäytännöstä käy ilmi, että tämän määräyksen soveltamisesta seuraa, että asian käsittelyn kuluessa esitetyt uudet perusteet on jätettävä tutkimatta (asia 18/57, Nold v. korkea viranomainen, tuomio 20.3.1959, Kok., s. 89, 114 ja asia C-104/97 P, Atlanta v. Euroopan yhteisö, tuomio 14.10.1999, Kok., s. I-6983, 29 kohta). Tämä oikeuskäytäntö, jossa kielletään perusteiden esittäminen liian myöhään, koskee kuitenkin perusteita, joihin vedotaan kanteen nostamiselle varatun määräajan päättymisen jälkeen. Tästä ei ole kyse nyt käsiteltävässä asiassa.

23 Toisin kuin komissio väittää, sillä, että kantajat esittävät kannekirjelmää täydentävässä kirjelmässään toissijaisesti perusteen, jolla riitautetaan asetuksen N:o 1367/2006 laillisuus, toistamatta tätä kanteessa esitetyissä vaatimuksissa, ei rikota Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklaa tai työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohtaa.

24 On näet niin, että kantajat asettavat kyseenalaiseksi asetuksen N:o 1367/2006 laillisuuden saadakseen riidanalaiset päätökset kumotuiksi. Tämän perusteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä ei näin ollen ole se, että olisi esitetty väite, jolla asetettaisiin kyseenalaiseksi asetuksen N:o 1367/2006 laillisuus.

25 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että kannekirjelmää täydentävä kirjelmä, jonka kantajat ovat jättäneet 29.8.2008 eli ennen kanteen nostamiselle varatun määräajan päättymistä, on otettava tutkittavaksi.

Asiakysymys

26 Kantajat esittävät kaksi kanneperustetta. Ne väittävät ensimmäisessä kanneperusteessa, että todetessaan, että asetuksen N:o 149/2008 ei voitu katsoa olevan yksittäistapausta koskeva toimenpide eikä myöskään päätösten joukko, komissio on katsonut virheellisesti, että niiden esittämä, tämän asetuksen sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö oli jätettävä tutkimatta. Tätä kanneperustetta on tulkittava siten, että se koskee pääasiallisesti asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdan kanssa, rikkomista. Kantajan väittävät toisessa kanneperusteessa, että asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohta, jossa rajoitetaan Århusissa 25.6.1998 allekirjoitetun, tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen (jäljempänä Århusin yleissopimus) 9 artiklan 3 kappaleeseen sisältyvä ”toimen” käsite koskemaan ainoastaan ”hallintotoimia”, joiden määritellään saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa olevan yksittäistapausta koskevia toimenpiteitä, on Århusin yleissopimuksen tämän määräyksen vastainen.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdan kanssa, rikkomista

27 Kantajat väittävät, että jättäessään tutkimatta niiden esittämät, asetuksen N:o 149/2008 sisäistä uudelleentarkastelua koskevat pyynnöt sillä perusteella, että tämän asetuksen ei voitu katsoa olevan yksittäistapausta koskeva toimenpide eikä päätösten joukko, komissio on rikkonut asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdan kanssa.

28 Asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohdan mukaan jokainen valtioista riippumaton järjestö, joka täyttää 11 artiklassa esitetyt edellytykset, on oikeutettu pyytämään sisäistä uudelleentarkastelua siltä unionin toimielimeltä tai elimeltä, joka on toteuttanut ympäristölainsäädännön nojalla hallintotoimen. Tässä säännöksessä mainitun hallintotoimen käsite määritellään tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa, jonka mukaan sillä tarkoitetaan unionin toimielimen tai elimen ympäristölainsäädännön nojalla toteuttamaa yksittäistapausta koskevaa toimenpidettä, jolla on oikeudellisesti sitovia ja ulkoisia vaikutuksia.

29 Oikeuskäytännöstä käy ilmi, että määrittäessään toimen ulottuvuutta unionin tuomioistuimet eivät voi tyytyä ottamaan huomioon vain sen virallista nimeä, vaan niiden on otettava huomioon ennen kaikkea sen tarkoitus ja sisältö (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 16/62 ja 17/62, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes ym. v. neuvosto, tuomio 14.12.1962, Kok., s. 901, 918, Kok. Ep. I, s. 145).

30 Toimea pidetään yleisesti sovellettavana, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja jos sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin (asia C-244/88, Usines coopératives de déshydratation du Vexin ym. v. komissio, tuomio 21.11.1989, Kok., s. 3811, 13 kohta; asia C-171/00 P, Libéros v. komissio, tuomio 15.1.2002, Kok., s. I-451, 28 kohta ja asia T-37/04, Região autónoma dos Açores v. neuvosto, tuomio 1.7.2008, 33 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

31 Asetuksella N:o 149/2008 muutetaan asetusta N:o 396/2005 sen liitteen I kattamien tuotteiden jäämien enimmäismääriä koskevien liitteiden II, III ja IV vahvistamiseksi.

32 Asetuksen N:o 149/2008 1 perustelukappaleen mukaan oli tarpeen vahvistaa asetuksen N:o 396/2005 liitteet II, III ja IV, koska niiden vahvistamista edellytetään kyseisen asetuksen II, III ja V luvun soveltamiseksi.

33 Asetuksen N:o 396/2005 2 artiklasta käy ilmi, että tätä asetusta sovelletaan liitteen I piiriin kuuluviin eläin- ja kasviperäisiin tuotteisiin tai niiden osiin, jotka on tarkoitettu käytettäviksi tuoreina, jalostettuina ja/tai monista ainesosista koostuvina elintarvikkeina tai rehuina ja joissa tai joiden pinnalla saattaa olla torjunta-ainejäämiä.

34 Asetuksen N:o 396/2005 21 artiklan 1 kohdan mukaan sen liite II sisältää luettelon liitteessä I mainittuihin tuotteisiin sovellettavista jäämien enimmäismääristä; siihen sisällytettiin viljojen torjunta-ainejäämien enimmäismääristä 24.7.1986 annetussa neuvoston direktiivissä 86/362/ETY (EYVL L 221, s. 37), eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta 24.7.1986 annetussa neuvoston direktiivissä 86/363/ETY (EYVL L 221, s. 43) ja torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, 27.11.1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/642/ETY (EYVL L 350, s. 71) säädetyt jäämien enimmäismäärät.

35 Asetuksen N:o 396/2005 22 artiklan 1 kohdan mukaan sen liite III sisältää luettelon niistä tehoainejäämien väliaikaisista enimmäismääristä, joiden sisällyttämisestä direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ei ole vielä tehty päätöstä. Hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta 23.11.1976 annetun neuvoston direktiivin 76/895/ETY (EYVL L 340, s. 26) liitteessä II vahvistetut jäljellä olevat jäämien enimmäismäärät ja tähän saakka yhdenmukaistamatta olleet kansalliset jäämien enimmäismäärät on otettava huomioon näitä jäämien enimmäismääriä vahvistettaessa ja niiden on täytettävä tietyt vaatimukset.

36 Asetuksen N:o 396/2005 16 artiklan 1 kohdan mukaan tämän asetuksen liite III voi sisältää myös muita väliaikaisia jäämien enimmäismääriä.

37 Asetuksen N:o 396/2005 5 artiklan 1 kohdan mukaan tämän asetuksen liite IV sisältää luettelon direktiivin 91/414 nojalla arvioiduista kasvinsuojeluaineiden tehoaineista, joiden osalta jäämien enimmäismäärää ei vaadita.

38 Näin ollen asetuksen N:o 149/2008 tavoitteen ja sisällön perusteella sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin eli taloudellisiin toimijoihin, joita ovat asetuksen N:o 396/2005 liitteiden piiriin kuuluvien tuotteiden valmistajat, viljelijät, maahantuojat ja tuottajat sekä näissä liitteissä tarkoitettuja aineita sisältävien kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevien lupien haltijat.

39 Näin ollen on todettava, että asetus N:o 149/2008 on yleisesti sovellettava toimenpide. Siksi ei voida katsoa, että se on asetuksen N:o 1367/2006 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettu yksittäistapausta koskeva toimenpide.

40 Kantajien väitteillä ei aseteta tätä päätelmää kyseenalaiseksi.

41 Ensinnäkin kantajien väitteestä, jonka mukaan asetuksella N:o 149/2008 sovelletaan konkreettisesti asetuksessa N:o 396/2005 vahvistettuja yleisiä säännöksiä, on todettava, että vaikka katsottaisiin, että tämä seikka on näytetty toteen, sillä ei aseteta kyseenalaiseksi sitä, että asetusta N:o 149/2008 sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja että sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin.

42 Toiseksi kantajien väitteestä, jonka mukaan on niin, että koska asetusta N:o 149/2008 sovelletaan täsmällisesti määritettyihin toimintoihin, sen on katsottava olevan Århusin yleissopimuksen 6 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu päätös ja näin ollen asetuksen N:o 1367/2006 2 artiklan 1 kohdan g

alakohdassa tarkoitettu hallintotoimi, on todettava, että tässä säännöksessä, joka on annettu Århusin yleissopimuksen täytäntöönpanemiseksi, määritellään ”hallintotoimen” käsite. Koska tämä käsite rajoittuu koskemaan yksittäistapausta koskevia toimenpiteitä, sitä ei voida tulkita siten, että sillä tarkoitettaisiin yleisesti sovellettavaa toimenpidettä. Näin ollen myös tämä väite on hylättävä.

43 Kolmanneksi kantajien väitteet, joiden mukaan asetus N:o 149/2008 on joukko yksittäistapauksia koskevia päätöksiä, eivät voi menestyä.

44 Yhtäältä on todettava, että toisin kuin kantajat väittävät, sillä, että asetus N:o 149/2008 koskee täsmällisesti määriteltyä ryhmää tuotteita ja aineita, joihin ei voida lisätä mitään muuta ainetta myöhemmässä vaiheessa, ei ole merkitystä määritettäessä tämän asetuksen soveltamisalaa edellä 30 kohdassa viitatun oikeuskäytännön valossa.

45 Toisaalta kantajien väitteestä, jonka mukaan komissiolle voidaan esittää asetuksen N:o 396/2005 6 artiklan 1 kohdan perusteella väliaikaisten jäämien enimmäismäärien vahvistamista tai muuttamista koskeva erillinen pyyntö, on todettava, että oikeuskäytännöstä käy ilmi, että riidanalaista toimea, joka on annettu yleisesti sovellettavana säädöksenä, pidetään joukkona yksittäistapauksia koskevia päätöksiä, jos sen antamisella vastataan yksittäisiin hakemuksiin siten, että riidanalaisella toimella on vaikutuksia jokaisen mainitun hakemuksen tekijän oikeusasemaan (yhdistetyt asiat 41/70-44/70, International Fruit Company ym. komissio, tuomio 13.5.1971, Kok. 1971, s. 411, 13–22 kohta; asia C-354/87, Weddel v. komissio, tuomio 6.11.1990, Kok. 1990, s. I-3847, 20–23 kohta ja asia T-295/04, ASAJA ym. v. neuvosto, määräys 8.9.2005, Kok., s. II-3151, 41 kohta). Nyt käsiteltävässä asiassa asetuksessa N:o 149/2008 säädettyjä jäämien enimmäismääriä ei ole kuitenkaan vahvistettu yksittäisten pyyntöjen perusteella. Kantajien väite on näin ollen hylättävä.

46 Neljänneksi kantajien väitteestä, jonka mukaan asetus N:o 149/2008 on yksittäistapausta koskeva toimi, koska jäämien enimmäismäärän vahvistaminen liittyy suoraan direktiiviin 91/414, joka on yksittäistapausta koskeva toimi, perustuvaan lupaan, riittää kun todetaan, että kun tässä asetuksessa vahvistetaan jäämien enimmäismääriä, tarkoituksena ei ole muuttaa tähän direktiiviin perustuvia erityisten kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevia yksittäisiä lupia. Näin ollen myös tämä väite on hylättävä.

47 Viidenneksi kantajien väitteestä, jonka mukaan on niin, että koska asetus N:o 149/2008 koskee niitä suoraan ja erikseen, tämä asetus on Århusin yleissopimuksen 6 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu päätös ja siten asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hallintotoimi, riittää kun todetaan, että sillä, että jokin säädös koskee kantajia suoraan ja erikseen, ei ole merkitystä määritettäessä, onko se yleisesti sovellettava vai koskeeko se yksittäistapausta.

48 Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava, että koska asetuksen N:o 149/2008 ei voida katsoa olevan yksittäistapausta koskeva toimenpide, sitä ei voida luokitella asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi hallintotoimeksi. Näin ollen asetuksesta N:o 149/2008 ei voitu esittää asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sisäistä uudelleentarkastelua koskevaa pyyntöä. Tästä seuraa, että komissio ei ole tehnyt virhettä jättäessään tutkimatta kantajien asetuksen N:o 1367/2006 perusteella esittämät, asetuksen N:o 149/2008 sisäistä uudelleentarkastelua koskevat pyynnöt.

49 Näin ollen ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohdan pätemättömyyttä siltä osin kuin siinä rajoitetaan Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleeseen sisältyvien ”toimien” käsite koskemaan ainoastaan ”hallintotoimia”, jotka ovat saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohtaan sisältyvän määritelmän mukaan yksittäistapausta koskevia toimenpiteitä.

50 Kantajat väittävät pääasiallisesti, että koska asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohdassa rajoitetaan Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleeseen sisältyvien ”toimien” käsite koskemaan ainoastaan ”hallintotoimia”, jotka ovat lisäksi saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohtaan sisältyvän määritelmän mukaan yksittäistapausta koskevia toimenpiteitä, se on Århusin yleissopimuksen kyseisen

määräyksen vastainen. Näin ollen on katsottava, että kantajat esittävät EY 241 artiklassa tarkoitetun väitteen asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdan kanssa, lainvastaisuudesta.

51 EY 300 artiklan 7 kohdasta ilmenee, että yhteisön tekemät sopimukset sitovat yhteisön toimielimiä, joten nämä sopimukset ovat ensisijaisia yhteisön johdetun oikeuden säädöksiin nähden (ks. vastaavasti asia C-61/94, komissio v. Saksa, tuomio 10.9.1996, Kok., s. I-3989, 52 kohta ja asia C-311/04, Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht, tuomio 12.1.2006, Kok., s. I-609, 25 kohta).

52 Euroopan yhteisö allekirjoitti Århusin yleissopimuksen ja se hyväksyttiin tämän jälkeen 17.2.2005 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2005/370/EY (EYVL L 124, s. 1). Näin ollen tämä yleissopimus, joka on ensisijainen yhteisön johdetun oikeuden toimiin nähden, sitoo toimielimiä. Tästä seuraa, että asetukseen N:o 1367/2006 pätevyyteen voi vaikuttaa se, että se on yhteensopimaton Århusin yleissopimuksen kanssa.

53 Oikeuskäytännöstä käy ilmi, että unionin tuomioistuin voi tutkia asetuksen säännöksen pätevyyden kansainvälisen sopimuksen valossa yksinomaan silloin, kun tämä ei ole tämän sopimuksen luonteen eikä sen rakenteen vastaista ja kun lisäksi sen määräykset ovat sisällöltään ehdottomia ja riittävän täsmällisiä (asia C-308/06, Intertanko ym., tuomio 3.6.2008, Kok., s. I-4057, 45 kohta ja yhdistetyt asiat C-120/06 P ja C-121/06 P, FIAMM ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 9.9.2008, Kok., s. I-6513, 110 kohta).

54 Jos kuitenkin yhteisön tarkoituksena on ollut panna täytäntöön kansainvälisen sopimuksen yhteydessä hyväksymänsä erityinen velvoite taikka jos kyseisessä toimessa nimenomaisesti viitataan tämän sopimuksen tiettyihin määräyksiin, unionin tuomioistuimen on valvottava toimen lainmukaisuutta kansainvälisen sopimuksen sääntöihin nähden (ks. vastaavasti Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen osalta asia C-149/96, Portugal v. neuvosto, tuomio 23.11.1999, Kok., s. I-8395, 49 kohta; asia C-93/02 P, Biret International v. neuvosto, tuomio 30.9.2003, Kok., s. I-10497, 53 kohta ja asia C-377/02, Van Parys, tuomio 1.3.2005, Kok., s. I-1465, 40 kohta; ks. myös vastaavasti tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (jäljempänä GATT-sopimus) osalta asia 70/87, Fediol v. komissio, tuomio 22.6.1989, Kok., s. 1781, 19–22 kohta ja asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, 7.5.1991, Kok., s. I-2069, Kok. Ep. XI, s. I-161, 31 kohta). Unionin tuomioistuinten on siten voitava suorittaa asetuksen laillisuusvalvonta kansainväliseen sopimukseen nähden tutkimatta etukäteen, täyttyvätkö edellä 53 kohdassa ilmaistut edellytykset, jos tällä asetuksella pyritään panemaan täytäntöön tässä kansainvälisessä sopimuksessa unionin toimielimille asetettu velvoite.

55 Yhteisöjen tuomioistuin totesi edellä 54 kohdassa mainitussa asiassa Nakajima vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa (28 kohta), että kantaja ei vedonnut GATT-sopimuksen polkumyyntisäännöstön määräysten välittömään oikeusvaikutukseen vaan riitautti liitännäisesti EY 241 artiklan nojalla asetuksen pätevyyden vetoamalla yhteen EY 230 artiklassa mainituista laillisuusvalvontaa koskevista perusteista eli siihen, että perustamissopimusta tai sen soveltamista koskevaa sääntöä oli rikottu. Yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että kantajan tuossa asiassa riitauttama asetus oli annettu yhteisön kansainvälisten velvoitteiden täyttämiseksi, ja yhteisön tehtävänä on näin ollen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan varmistaa, että GATT-sopimuksen määräyksiä ja sen täytäntöönpanotoimenpiteitä noudatetaan (ks. edellä 54 kohdassa mainittu asia Nakajima v. neuvosto, tuomion 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. myös vastaavasti asia C-352/96, Italia v. neuvosto, tuomio 12.11.1998, Kok., s. I-6937, 20 ja 21 kohta).

56 GATT-sopimusta ja Maailman kauppajärjestön perustamissopimusta koskevissa asioissa vahvistettua oikeuskäytäntöä on sovellettu myös asiassa C-62/96, Racke (tuomio 16.6.1998, Kok., s. I-3655), jossa yhteisöjen tuomioistuin tutki asetuksen pätevyyden kansainväliseen tapaoikeuteen nähden ja totesi, että ”yhtiö – – veto[si] kansainvälisen tapaoikeuden perusnormeihin niitä soveltaen annettua kiistanalaista asetusta vastaan, jossa häneltä evät[tiin] yhteistyösopimuksen mukainen tullietuuskohtelu” (em. asia Racke, tuomion 48 kohta).

57 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava yhtäältä, että samoin kuin edellä 54 kohdassa mainitussa asiassa Nakajima vastaan neuvosto (28 kohta) kantajat riitauttavat liitännäisesti EY 241 artiklan nojalla asetuksen N:o 1367/2006 säännöksen pätevyyden Århusin yleissopimukseen nähden.

58 Toisaalta on todettava, että asetus N:o 1367/2008 annettiin unionille Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleesta johtuvien kansainvälisten velvoitteiden täyttämiseksi. Asetuksen N:o 1367/2006 1 artiklan 1 kohdan d alakohdasta käy ilmi, että tämän asetuksen tavoitteena on edistää Århusin yleissopimuksen mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanoa mahdollistamalla muun muassa ”oikeuden saatavuus ympäristöasioissa [unionin] tasolla tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisesti”. Lisäksi asetuksen N:o 1367/2006 18 perustelukappaleessa viitataan nimenomaisesti Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleeseen. Myös unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy ilmi, että Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleesta seuraa velvoitteita ja että asetuksen N:o 1367/2006 tarkoituksena on panna täytäntöön Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleen määräykset unionin toimielinten osalta (ks. vastaavasti asia C-240/09, Lesoochranárske zoskupenie, tuomio 8.3.2011, Kok., s. I-1255, 39 ja 41 kohta).

59 Tästä seuraa, että kantajien lainvastaiseksi väittämän säännöksen pätevyys on tutkittava Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleen valossa, mikä edellyttää, että on selvitettävä, voidaanko Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleeseen sisältyvää ”toimen” käsitettä tulkita siten, että se koskee ainoastaan yksittäistapausta koskevia toimenpiteitä.

60 Tämän osalta on muistutettava, että Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleessa määrätään seuraavaa:

”Kukin sopimuspuoli varmistaa, että yleisöön kuuluvilla, jotka täyttävät mahdolliset kansallisessa lainsäädännössä asetetut vaatimukset, on tämän artiklan 1 ja 2 kappaleessa tarkoitettujen uudelleentarkastelumenettelyjen lisäksi ja niiden soveltamista rajoittamatta mahdollisuus turvautua hallinnollisiin tai tuomioistuinmenettelyihin yksityishenkilöiden ja viranomaisten sellaisten toimien tai laiminlyöntien tutkimiseksi uudelleen, jotka ovat sopimuspuolen kansallisen ympäristölainsäädännön säännösten kanssa ristiriidassa.”

61 Aluksi on todettava, että komissio väittää vastineessa ja vastauskirjelmässä, että Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaletta ei sovelleta nyt käsiteltävässä asiassa, koska se on käyttänyt lainsäädäntövaltaa antaessaan asetuksen N:o 149/2008.

62 Unionin toimielinten toimet, jotka on toteutettu niiden toimiessa lainsäädäntövallan käyttäjinä, eivät kuulu Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleen ja asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan soveltamisalaan.

63 Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappale nimittäin koskee viranomaisten toimia, ja tämän yleissopimuksen 2 artiklan 2 kappaleesta käy ilmi, että yleissopimuksen 9 artiklan 3 kohtaan sisältyvä ”viranomaisten” käsite ei koske elimiä tai laitoksia silloin, kun ne toimivat tuomio- tai lainsäädäntövallan käyttäjinä.

64 Lisäksi asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklassa säädetty sisäinen uudelleentarkastelu koskee ainoastaan hallintotoimia, joilla tarkoitetaan saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdan määritelmän mukaan mitä tahansa unionin toimielimen tai elimen ympäristölainsäädännön nojalla toteuttamia yksittäistapausta koskevia toimenpiteitä, joilla on oikeudellisesti sitovia ja ulkoisia vaikutuksia. Kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, että ”[unionin] toimielimillä tai elimillä” tarkoitetaan julkisia toimielimiä, elimiä, virastoja ja laitoksia, jotka on perustettu perustamissopimuksella tai sen nojalla, paitsi silloin kun ne käyttävät tuomio- tai lainsäädäntövaltaa.

65 Komissio ei ole kuitenkaan nyt käsiteltävässä asiassa toiminut lainsäädäntövallan käyttäjänä antaessaan asetuksen N:o 149/2008. Niiden säännösten, joiden perusteella se on antanut tämän asetuksen, nojalla se on käyttänyt täytäntöönpanovaltaansa.

66 Asetuksella N:o 149/2008 näet muutettiin asetusta N:o 396/2005 siten, että siihen lisättiin liitteet II–IV. Komissio antoi sen viimeksi mainitun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan, 16 artiklan 1 kohdan, 21 artiklan 1 kohdan ja 22 artiklan 1 kohdan perusteella; näissä säännöksissä säädettiin kyseisten liitteiden vahvistamisessa sovellettavasta menettelystä.

67 Näistä säännöksistä käy ilmi, että asetuksen N:o 396/2005 liitteet II–IV oli annettava tämän asetuksen 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Tässä viimeksi mainitussa säännöksessä viitattiin menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehdyn komission päätöksen 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23) 5 ja 7 artiklaan.

68 Lisäksi Keski- ja Itä-Euroopan alueellisen ympäristökeskuksen (Regional Environmental Centre for Central and Eastern Europe) laatimassa Århusin yleissopimuksen soveltamisohjeessa tuetaan johtopäätöstä, jonka mukaan komissio ei toiminut lainsäädäntövallan käyttäjänä antaessaan asetuksen N:o 149/2008. Vaikka tällä ohjeella ei ole oikeudellista merkitystä, mikään ei estä unionin yleistä tuomioistuinta ottamasta sitä huomioon tulkitessaan Århusin yleissopimuksen 2 artiklan 2 kappaletta.

69 Tämän ohjeen (s. 42) mukaan ”komission ei katsota toimivan [Århusin yleissopimuksen 2 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettuna] tuomio- tai lainsäädäntövallan käyttäjänä”. Sen katsotaan näin ollen olevan Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleessa tarkoitettu viranomainen.

70 Edellä esitetystä seuraa, että komission väite, jonka mukaan Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaletta ei voida soveltaa, koska se antoi asetuksen N:o 149/2008 toimiessaan lainsäädäntövallan käyttäjänä, ei voi menestyä.

71 Näin ollen on tutkittava asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohdan, jossa ”toimien” käsite rajoitetaan koskemaan ”hallintotoimia”, joilla tarkoitetaan saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdan määritelmän mukaan yksittäistapausta koskevia toimenpiteitä, pätevyys Århusin yleissopimukseen nähden.

72 Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleeseen sisältyvää ”toimien” käsitettä ei ole määritelty tässä yleissopimuksessa. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansainvälistä sopimusta on tulkittava sen sanamuodon ja tavoitteiden perusteella. Valtiosopimusoikeutta koskevan 23.5.1969 tehdyn Wienin yleissopimuksen 31 artiklassa sekä valtioiden ja kansainvälisten järjestöjen välistä tai kansainvälisten järjestöjen välistä sopimusoikeutta koskevan 21.3.1986 tehdyn yleissopimuksen 31 artiklassa, joissa on vastaava yleisen kansainvälisen tapaoikeuden ilmaus, täsmennetään tältä osin, että valtiosopimusta on tulkittava vilpittömässä mielessä ja antamalla valtiosopimuksessa käytetyille sanonnoille niille kuuluvassa yhteydessä niiden tavallinen merkitys, sekä valtiosopimuksen tarkoituksen ja päämäärän valossa (ks. asia C-344/04, IATA ja ELFAA, tuomio 10.1.2006, Kok., s. I-403, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

73 Aluksi on palautettava mieleen Århusin yleissopimuksen tavoitteet.

74 Århusin yleissopimuksen kuudennessa ja kahdeksannessa perustelukappaleessa todetaan, että tämän yleissopimuksen sopimuspuolet ”ovat tietoisia siitä, että ympäristön riittävä suojelu on olennaista ihmisen hyvinvoinnille ja perustavaa laatua olevien ihmisoikeuksien toteutumiselle, mukaan lukien oikeus elämään”, ja ”ottavat huomioon, että voidakseen puolustaa tätä oikeuttaan ja voidakseen täyttää tämän velvollisuutensa kansalaisten on saatava tietoa ympäristöasioista ja heillä on oltava osallistumisoikeus päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus ympäristöasioissa, ja tunnustavat tässä yhteydessä, että kansalaiset saattavat tarvita apua käyttääkseen oikeuksiaan”. Århusin yleissopimuksen yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan, että ”entistä parempi ympäristöä koskevan tiedon saanti ja yleisön osallistuminen päätöksentekoon parantavat päätösten laatua ja täytäntöönpanoa, myötävaikuttavat yleisön tietoisuuteen ympäristöasioista, antavat yleisölle mahdollisuuden ilmaista huolenaiheensa ja antavat viranomaisille mahdollisuuden ottaa tällaiset huolenaiheet asianmukaisesti huomioon”.

75 Lisäksi Århusin yleissopimuksen 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Tavoite”, määrätään, että ”edistääkseen nykyiseen sukupolveen ja tuleviin sukupolviin kuuluvien oikeutta elää heidän terveytensä ja hyvinvointinsa kannalta riittävän laadukkaassa ympäristössä, kukin sopimuspuoli takaa yleisölle oikeuden saada tietoa, osallistua päätöksentekoon ja käyttää muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa tämän yleissopimuksen määräysten mukaisesti”.

76 On katsottava, että sisäinen uudelleentarkastelumenettely, joka koskisi vain yksittäistapausta koskevia toimenpiteitä, olisi soveltamisalaltaan hyvin rajoitettu, koska ympäristöalalla toteutetut toimenpiteet ovat useimmiten yleisesti sovellettavia toimia. Kun otetaan huomioon Århusin yleissopimuksen tavoitteet ja tarkoitus, tällainen rajoitus ei ole perusteltu.

77 Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleen sanamuodon osalta on todettava, että siinä jätetään Århusin yleissopimuksen sopimuspuolille tiettyä harkintavaltaa niiden henkilöiden määritelmän osalta, joilla on mahdollisuus turvautua hallinnollisiin menettelyihin tai tuomioistuinmenettelyihin, sekä (tällaisen) menettelyn luonteen osalta. Tämän määräyksen mukaan ainoastaan ”yleisöön kuuluvilla, jotka täyttävät mahdolliset kansallisessa lainsäädännössä asetetut vaatimukset, on – – mahdollisuus turvautua hallinnollisiin tai tuomioistuinmenettelyihin”. Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleen sanamuodossa ei kuitenkaan jätetä samaa harkintavaltaa mahdollisesti riitautettavien ”toimien” osalta. Näin ollen ei ole mitään syytä tulkita Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaletta siten, että se kattaisi ainoastaan yksittäistapausta koskevat toimenpiteet.

78 Århusin yleissopimuksen muiden määräysten sanamuodosta on todettava lopuksi, että tämän yleissopimuksen 2 artiklan 2 kappaleen mukaan viranomaisen käsite ”ei koske elimiä tai laitoksia silloin kun ne toimivat tuomio- tai lainsäädäntövallan käyttäjinä”. Unionin toimielimen tai elimen tuomio- tai lainsäädäntövaltaa käyttäen toteuttamat toimenpiteet voidaan siis jättää Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleeseen sisältyvän ”toimien” käsitteen ulkopuolelle. Tämä poissulkeminen ei kuitenkaan mahdollista sitä, että Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleeseen sisältyvä ”toimien” käsite voitaisiin rajoittaa koskemaan ainoastaan yksittäistapausta koskevia toimenpiteitä. Yleisesti sovellettavat toimenpiteet ja viranomaisen tuomio- tai lainsäädäntövallan käyttäjänä toteuttamat toimenpiteet eivät näet vastaa toisiaan. Yleisesti sovellettavat toimenpiteet eivät ole välttämättä viranomaisten tuomio- tai lainsäädäntövallan käyttäjinä toteuttamia toimenpiteitä.

79 Tästä seuraa, että Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaletta ei voida tulkita siten, että siinä viitattaisiin ainoastaan yksittäistapausta koskeviin toimenpiteisiin.

80 Tätä johtopäätöstä ei aseteta kyseenalaiseksi neuvoston istunnossa esittämällä väitteellä, jonka mukaan ”hallintotoimien” rajoittaminen koskemaan yksittäistapausta koskevia toimenpiteitä on perusteltua EY 230 artiklassa määrättyjen edellytysten nojalla. Tämän osalta on muistutettava, että asetuksen N:o 1367/2006 12 artiklan 1 kohdan mukaan sisäistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön kyseisen asetuksen 10 artiklan nojalla tehnyt valtioista riippumaton järjestö voi nostaa kanteen unionin tuomioistuimessa perussopimuksen asiaankuuluvien määräysten eli siis EY 230 artiklan mukaisesti. Asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklassa säädetyn sisäisen uudelleentarkastelun kohteena olevan toimenpiteen soveltamisalasta riippumatta EY 230 artiklassa määrättyjä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä on joka tapauksessa noudatettava, kun unionin tuomioistuimissa nostetaan kanne.

81 Lisäksi EY 230 artiklassa määrättyjä edellytyksiä ja erityisesti edellytystä, jonka mukaan riidanalaisen toimen on koskettava kantajaa erikseen ja suoraan, sovelletaan myös yksittäistapausta koskeviin toimenpiteisiin, joita ei ole osoitettu kantajalle. Yksittäistapausta koskeva toimenpide ei näin ollen välttämättä koske asetuksen N:o 1367/2006 11 artiklassa säädetyt edellytykset täyttävää valtioista riippumatonta järjestöä suoraan ja erikseen. Toisin kuin neuvosto väittää, sillä, että ”toimien” käsite rajoitetaan koskemaan ainoastaan yksittäistapausta koskevia toimenpiteitä, ei voida taata, että EY 230 artiklassa määrätty edellytys, jonka mukaan riidanalaisen toimen on koskettava kantajaa suoraan ja erikseen, täyttyisi.

82 Näin ollen neuvoston väite, jonka mukaan ”hallintotoimien” rajoittaminen koskemaan yksittäistapausta koskevia toimenpiteitä on perusteltua EY 230 artiklassa määrättyjen edellytysten nojalla, on hylättävä.

83 Edellä esitetystä seuraa, että Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaletta ei voida tulkita siten, että se koskisi ainoastaan yksittäistapausta koskevia toimenpiteitä. Näin ollen asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohta ei ole yhteensopiva Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleen kanssa siltä osin kuin siinä rajoitetaan Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleeseen sisältyvä ”toimien” käsite koskemaan ainoastaan ”hallintotoimia”, joiden määritellään saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa olevan yksittäistapausta koskevia toimenpiteitä.

84 Tämän vuoksi asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdan kanssa, lainvastaisuutta koskeva väite ja näin ollen toinen kanneperuste on hyväksyttävä. Riidanalaiset päätökset on näin ollen kumottava.

Oikeudenkäyntikulut

85 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajien vaatimusten mukaisesti.

86 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Puolan tasavalta ja neuvosto on näin ollen velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) 1.7.2008 tehdyt komission päätökset, joissa jätetään tutkimatta Stichting Natuur en Milieun ja Pesticide Action Network Europen esittämät, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005 muuttamisesta sen liitteen I kattamien tuotteiden jäämien enimmäismääriä koskevien liitteiden II, III ja IV vahvistamiseksi 29.1.2008 tehdyn komission asetuksen (EY) N:o 149/2008 sisäistä uudelleentarkastelua koskevat pyynnöt, kumotaan.

2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan Stichting Natuur en Milieulle ja Pesticide Action Network Europelle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

3) Puolan tasavalta ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Dittrich Wiszniewska-Białecka Prek

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä kesäkuuta 2012.

Allekirjoitukset